

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Valeria Buzdugan (Zaiă) împotriva lui Alexandru Buzdugan, intervenient
accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est

(desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei
de întreținere a copilului minor și a fostei soții)

împotriva deciziei din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord,

(*Dosarul nr. 2ra-98/26*
NR. PIGD 2-24132605-01-2ra-04022026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de
apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Drochia, sediul Central (jud. C. Tăbăcaru)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

5 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Alexandru Buzdugan, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 noiembrie 2024, Valeria Buzdugan (Zaiat) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alexandru Buzdugan, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-Est cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și a fostei soții.

2. În motivarea acțiunii a indicat că a încheiat cu Alexandru Buzdugan căsătoria la 10 august 2023, fiind înregistrată la Serviciul Stare Civilă Ciocana, mun. Chișinău și trecută în registrul actelor stării civile la nr. xxxxx la 10 august 2023. Din această căsătorie s-a născut un copil fiica xxxxx, anul nașterii xxxxx.

3. Din cauza comportamentului abuziv al lui Alexandru Buzdugan, nu mai locuiește împreună cu el, comunicarea lipsește și, practic, nu mai formează o familie, incompatibilitatea caracterelor și interesele contradictorii, viziunile contrare asupra modului și principiilor de conviețuire ducând la imposibilitatea păstrării familiei.

4. Reclamanta a menționat că împreună cu copilul într-o anumită perioadă s-au aflat în plasament temporar la un centru de plasament pentru victimele violenței în familie din Dublin, Irlanda și tot în Dublin, Irlanda, în privința lui Alexandru Buzdugan a fost eliberată ordonanța de protecție la 17 iulie 2024. În această situație, consideră imposibilă menținerea familiei, eșuând toate căile de împăcare, fapt pentru care a solicitat instanței de judecată desfacerea căsătoriei încheiate între ei. Totodată, a solicitat ca căsătoria să fie desfăcută fără acordarea unui termen de împăcare.

5. Reclamanta a explicat că, circumstanțele expuse supra influențează negativ asupra copilului, climatul psihologic și social al copilului fiind perturbat, ceea ce a determinat-o să se adreseze în instanța de judecată, cu atragerea în proces a Agenției Teritoriale de Asistență Socială Nord Est cu sediul în mun. Soroca, pentru soluționarea litigiului.

6. Reclamanta a mai invocat că, copilul se află cu ea. La locul ei de domiciliu în satul Pelinia, raionul Drochia, copilul are toate condițiile necesare pentru o dezvoltare normală. Astfel, educarea și întreținerea exclusivă a copilului rămâne pe seama ei. Pârâtul manifestă atitudine neglijentă față de creșterea, educarea și întreținerea copilului, sarcina aceasta revenindu-i în exclusivitate reclamantei. Astfel, conducându-se de principiul prevalării interesului suprem al copiilor vis-à-vis de alte interese și faptul că ambii părinți au obligații egale față de copii, urmează ca și tatăl să contribuie financiar la creșterea copiilor săi. Or, în situația în care toată povara creșterii, educației, întreținerii, îngrijirii o poartă numai mama copiilor, duce la încălcarea drepturilor copilului și face inechitabil, cu încălcări ale legislației, raportul familial părinți-copii. La fel, reclamanta a solicitat pe lângă încasarea pensiei de întreținere a copilului minor și o pensie de întreținere a fostei soții, care necesită sprijin material, ocupată cu îngrijirea copilului comun timp de 3 ani după nașterea acestuia, indicând în acest sens că, reclamanta nu este angajată la moment, în câmpul muncii, fiind în concediu de îngrijire a copilului până la împlinirea acestuia a vârstei de trei ani.

7. Reclamanta a afirmat că, pârâtul Alexandru Buzdugan are o situație materială bună, având un loc de muncă cu venituri stabile fiind plecat la muncă peste hotarele țării, în special în Irlanda.

8. Astfel, reclamanta Valeria Buzdugan (Zaiăț) a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate cu Alexandru Buzdugan, încasarea de la Alexandru Buzdugan a taxei de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1000 %; copilul minor xxxxx, să fie stabilit cu domiciliul la locul de trai al mamei Valeria Buzdugan (Zaiăț), încasarea de la Alexandru Buzdugan în beneficiul lui Buzdugan (Zaiăț) Valeria a pensiei de întreținere a copilului minor – Tinca Buzdugan în sumă bănească fixă a câte 3 000 lei/lunar, începând cu data înaintării acțiunii în instanța de judecată și până la atingerea majoratului de către copil; încasarea de la Alexandru Buzdugan în beneficiul Valeriei Buzdugan (Zaiăț) a pensiei de întreținere a fostei soții în legătură cu îngrijirea copilului comun în mărime de 3 000 lei/lunar, începând cu data înaintării acțiunii în instanța de judecată și până la atingerea vârstei de 3 ani de către copil, adică până la 2 aprilie 2027, compensarea taxei de timbru și a taxei de stat achitate la înaintarea acțiunii în instanța de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 16 ianuarie 2025 a Judecătoriei Drochia, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de Valeria Buzdugan (Zaiăț). S-a desfășurat căsătoria încheiată la data de 10 august 2023 la Serviciul stare civilă Ciocana, mun. Chișinău între Buzdugan Alexandru și Buzdugan (până la căsătorie Zaiăț) Valeria, act de căsătorie nr. xxxxx înregistrat de Serviciul stare civilă Ciocana, mun. Chișinău. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan, taxa de stat la eliberarea

certificatelor de divorț în mărime de 500% din unitatea convențională, ceea ce constituie suma de 250 de lei. S-a stabilit domiciliul copilului minor, fiica – xxxxx la mama acesteia – Buzdugan Valeria (Zaiăț). S-a încasat de la Alexandru Buzdugan în beneficiul Valeriei Buzdugan (Zaiăț), pensie pentru întreținerea copilului minor în mărime fixă de 2 500 de lei/lunar, începând cu data înaintării acțiunii în judecată – 20 noiembrie 2024 și până la atingerea majoratului de către copii și/sau până la schimbarea situației materiale/familiale a părților. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan în beneficiul Valeriei Buzdugan (Zaiăț), suma de 700 de lei, cu titlu de taxa de stat plătită la depunerea cererii de chemare în judecată, suma de 200 lei, cu titlu de taxă de timbru, iar în total suma de 900 lei. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan taxa de stat pentru cerința privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor, de plata căreia reclamanta este scutită prin Lege, în sumă de 1 249,96 de lei. În rest, pretențiile reclamantei din cererea de chemare în judecată s-au respins ca fiind neîntemeiate.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 5 februarie 2025 Valeria Buzdugan (Zaiăț) a declarat apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii în latura respinsă a acțiunii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord a fost admis apelul declarat de Valeria Buzdugan (Zaiăț), s-a casat parțial hotărârea din 16 ianuarie 2025 a Judecătorei Drochia, sediul Central, în latura respingerii încasării pensiei de întreținere a fostei soții, și în această parte se emite o nouă hotărâre după cum urmează: s-a admis acțiunea depusă de Valeria Buzdugan (Zaiăț) privind încasarea pensiei de întreținere a fostei soții. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan în beneficiul Valeriei Buzdugan (Zaiăț), pensia de întreținere a fostei soții în sumă de 2 000 de lei/lunar, începând cu data înaintării acțiunii în instanța de judecată și până la atingerea vârstei de 3 ani a copilului minor, adică până la 2 aprilie 2027 inclusiv. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan în beneficiul Valeriei Buzdugan (Zaiăț), suma de 200 lei – cu titlu de cheltuieli de judecată suportate în instanța de apel. S-a încasat de la Alexandru Buzdugan în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 858,47 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

12. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță a stabilit corect pensia de întreținere a copilului minor în cuantum de 2 500 de lei/lunar. În acest sens, a notat că, la soluționarea litigiilor privind întreținerea copiilor minori, urmează a fi luate în considerare necesitățile copilului și starea

financiară a părintelui obligat la întreținere, astfel încât hotărârea să poată fi executată și să asigure necesitățile reale ale copilului.

13. Totodată, instanța de apel a subliniat că ambii părinți au obligația de a contribui la întreținerea copilului, iar la materialele cauzei lipsesc probe care să confirme veniturile obținute de pârât, astfel încât stabilirea unei sume mai mari ar putea genera o obligație excesivă și restanțe la executarea acesteia. Din aceste considerente, cuantumul de 2 500 de lei/lunar a fost apreciat ca fiind echitabil și suficient pentru asigurarea unui nivel minim necesar de întreținere a copilului.

14. În ceea ce privește pretenția de încasare a pensiei de întreținere a fostei soții, Curtea de apel a apreciat critic concluzia primei instanțe privind respingerea acesteia. Aici, s-a reținut că reclamanta se află în concediu de îngrijire a copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, nu este angajată în câmpul muncii și nu dispune de venituri proprii suficiente pentru întreținere, situație care se încadrează în ipoteza prevăzută de art. 82 din Codul familiei. De asemenea, a constatat că pârâtul este apt de muncă și nu a demonstrat existența unor circumstanțe care să-i diminueze capacitatea contributivă sau care să justifice exonerarea sa de la obligația de întreținere.

15. Instanța de apel a mai reținut că îngrijirea unui copil de vârstă fragedă constituie o împiedicare obiectivă a exercitării unei activități remunerate, iar necesitatea susținerii financiare a mamei care îngrijește copilul până la vârsta de 3 ani este evidentă. În lipsa unor probe care să demonstreze imposibilitatea financiară a pârâtului de a acorda întreținere, instanța a constatat întrunirea condițiilor legale pentru admiterea parțială a acțiunii și obligarea pârâtului la plata pensiei de întreținere a fostei soții.

16. În consecință, instanța de apel a concluzionat că argumentele apelantei sunt parțial întemeiate, întrucât instanța de fond a soluționat eronat pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a fostei soții.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

17. La 4 februarie 2026, Alexandru Buzdugan, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu a depus recurs împotriva deciziei din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

18. În esență, în argumentarea recursului, recurentul/reprezentantul a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și a apreciat arbitrar probele administrate.

19. A susținut că obligația legală de întreținere a copilului minor îi este recunoscută și executată conform legii, fiind stabilită în sarcina sa plata pensiei de

întreținere în cuantum de 2 500 lei lunar, sumă care depășește valoarea minimumului de existență pentru copil și care, în opinia sa, acoperă necesitățile reale ale minorului.

20. Recurentul a contestat legalitatea obligării sale la plata pensiei de întreținere a fostei soții, susținând că aceasta nu este justificată de legislația națională și nici de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Reclamanta/intimata a solicitat stabilirea unei pensii de întreținere în beneficiul său personal, iar instanța de apel a admis această pretenție fără a verifica existența unei incapacități reale de muncă sau a unei nevoi materiale efective.

21. Recurentul/reprezentantul a invocat că dreptul la întreținere reciprocă între soți și foștii soți presupune existența unei capacități materiale din partea celui obligat și a unei nevoi reale din partea creditorului întreținerii, împreună cu imposibilitatea obiectivă a acestuia de a-și asigura existența. Obligația de întreținere a fostului soț nu este automată, ci una excepțională și condiționată de incapacitatea reală de muncă și de nevoia materială dovedită.

22. A notat că simplul fapt al existenței unui copil minor nu generează de drept obligația de întreținere a fostului soț și că reclamanta beneficiază deja de pensia de întreținere stabilită pentru copil, fără a demonstra imposibilitatea absolută de a se întreține. În context, instanța de apel a inversat sarcina probei, reținând lipsa probelor privind imposibilitatea sa financiară, fără a verifica existența veniturilor sau a unei incapacități reale de muncă a reclamantei.

23. Totodată, recurentul/reprezentantul a specificat că prin admiterea acțiunii s-a creat un dezechilibru între obligațiile părților, fiind ignorată situația sa financiară și obligația deja existentă de întreținere a copilului minor. Iar, reclamanta nu a prezentat probe privind imposibilitatea de a realiza venituri, necesitatea unei prestații suplimentare sau lipsa beneficiilor sociale prevăzute de legislația Irlandei, stat în care aceasta a locuit împreună cu copilul.

24. De asemenea, recurentul a precizat că durata căsătoriei a fost de aproximativ 11 luni, împrejurare care, în opinia sa, nu constituie un temei suficient pentru instituirea unei obligații de întreținere în sarcina fostului soț. Respectiv, instanța de apel nu a analizat caracterul proporțional și rezonabil al obligației stabilite și nici impactul acesteia asupra drepturilor și intereselor sale legitime.

25. În concluzie, recurentul/reprezentantul a opinat că decizia instanței de apel a fost pronunțată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și cu aprecierea arbitrară a probelor.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

27. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

28. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

30. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 21 octombrie 2025, decizia integrală fiind expediată recurentului/reprezentantului acestuia, prin intermediul poștei electronice, la 5 decembrie 2025 (f.d.186, Vol. I). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 4 februarie 2026, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

32. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

33. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

37. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate. Or, instanța de apel a stabilit în mod întemeiat existența condițiilor prevăzute de art. 82 din Codul familiei pentru acordarea pensiei de întreținere fostei soții și a apreciat proporțional cuantumul acesteia, motiv pentru care criticile formulate nu justifică intervenția instanței de recurs asupra soluției adoptate.

38. Instanța de apel a reținut că reclamanta se află în concediu de îngrijire a copilului comun până la împlinirea vârstei de 3 ani, nu dispune de venituri proprii suficiente, iar recurentul nu a demonstrat existența unor împrejurări care să excludă sau să limiteze obligația de întreținere prevăzută de art. 82 alin. (2) lit. c) și alin. (3) din Codul familiei.

39. Prin urmare, în lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

40. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

41. Din considerentele expuse, completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

42. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Alexandru Buzdugan, reprezentat de avocatul Natalia Pruteanu, împotriva deciziei din 21 octombrie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat